

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gid. 50 kr., za pol leta 1 gid. 25 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobijo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem-trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj za Ptujsko pa tudi za okolico drugih mest.

Povsod v lepi Sloveniji se dan današnji naše ljudstvo že probuja in se zaveda več ali manj svojih pravic. Vendar še je krajev dovolj, kjer cvete narodna mlačnost mesto zavednosti, kjer ni najti onega oživljajočega narodnega duha, kateri prešinja ljudstvo v drugih naprednejših krajih. Vzlasti se napredek kaže tam, kjer je veliko bralnih društev ali podružnic sv. Cirila in Metoda ali v obče društev, katera skrbijo za omiko in blaginjo naroda in pospešujejo njega vsestranski napredek. Tako pa mora biti kmalu po vseh krajih, kjer prebiva dobro slov. ljudstvo, posebej pa je še treba, da si osnujemo slov. društva blizu mest, v katerih je nemškutarija v cvetu in iz njih se širi nje zaduhli vonj tudi v okolico ter oamlja slov. prebivalce, da jih postaja sram biti slov. krvi in se dajo mirno zato tujcem pod pete. Ali je to pametno? Ne; človek je lahko prijazen tudi z mestjani ter jim prodaja svoje blago in kupuje od njih, česar mu je pri domu treba. Ali da se vpreže v njih jarem tudi v rečeh, ki se tičejo narodnosti, tega pa ni treba in kdor ima kaj ponosa v sebi, ne stori tega. Ali ravno to je: pri ljudéh naših manjka ponosa, njim manjka zavednosti ter je pri njih že vsak, ki pride iz mesta ter nemški lomi, že gospod, velja več, kakor pošteni kmet, ki ima desetkrat več v žepu in dvajsetkrat več v glavi, kakor tak »skrijec« iz mesta.

Od tod prihaja, da je toliko nemškutarije blizu mest, n. pr. Ptujsko polje je veliko, razširja se od Maribora do Ormoža, vendar šteje le malo takih društev, ki bi nam pričala o zavednosti dotičnih krajev, nasprotno pa nekod še cvete nemčurstvo. To velja o okolici Mariborskeje a tudi v okolici Ptujski ni vse tako, kakor bi moralo biti. Težko nam je pri srci, ko še moramo poročati o nemškutarskih zmešnjavah v okolici Ptujski, kjer bi moralo že davno vse narodno biti. Kje so tu

rodoljubi, kje je tu pravo, istinito, požrtvovalno rodoljubje? Žal, da ga pogrešamo. Premehkega srca smo, premalo odločnosti in podjetnosti je v nas; navdušimo se sicer za naroda sveto stvar, toda brigamo se le malo ali celo nič za-njo. Tudi Ptuj, to germansko gnjezdo z večinoma slovenskim prebivalstvom, začel se je zadnja leta repenčiti ter se utrjevati, da si ga ne bi Slovenci osvojili pri prvem naskoku. Pa to še ni bilo dovolje. Tudi v okolico je zatresel vražje seme nemčurstva, katero mu je že v večih občinah pognalo kali, prava mōra za slovenskega kmeta-trpina, ki že tako težko zmaguje dosedanja silna bremena. Tem nemčurskim gospodom še ni zadosti, da vladajo v Ptuj samem, nego celo na kmete si že upajo; vrinili so se že v občinski zastop ter se obnašajo tukaj kot pravi turški paše.

Nalagajo nam bremena, težka bremena, ne oziraje se na to, bomo jih li mogli zmagati ali ne. Nam je-li to potrebno, ni-li pri nas mož, kmetov poštenjakov, ki bi vodili občino ter skrbeli za blaginjo občanov in ne izdaval s krvavimi žulji prisluženega denarja za ničvredne, le gospodom nemčurjem na kmetih življenje olajšajoče naprave? Imamo jih še in ako Bog da, ne boste več dolgo hodili »paševat« v okolico, kajti na kmetih, na slovenski zemlji, pripada gospodstvo edino kmetom, ne pa kakim nemčurskim »privandrancem«. Vzboljšati te razmere še je mogoče, ali narodnega dela bode treba in to na vse strani ter od vseh narodnih močij.

Skrajni čas je, da se Ptujška okolica poboljša ter pokaže svetu svoje narodno slovensko lice. Sramota bi bila, da bi si še dalje dali zapovedovati od ljudij, ki so svoj materini jezik zatajili ter se vrgli našim nasprotnikom v naročje. Dokaj let smo spali, a nemškutarjev brezozirno delovanje nas je vzdramilo in nam vsililo boj, kateri bo pokazal, kdo je na slovenski zemlji gospodar. Naj postane že brž resnica, kar poje pesem:

Zatři niste spočih,

Ne boste nas bedčih!

Ciril